Rok VII. Warszawa, 31 sierpnia 1925 r. № 16.

# MŁYNARZ POLSKI

ORGAN ZWIĄZKU MŁYNARZY POLSKICH

**Redakcja i Administracja: Warszawa, Nowy-Świat 70, skrz. poczt. 68, tel. 277-45**

Redaktor przyjmuje codziennie od godz. 11 do 2 pp. Administracja czynna od godz. 10 do 3 pp.

Warunki prenumeraty: Dla członków Zw. Mł. Pol. kwartalnie 4 zł. Dla nie członków " 6 "



1615 numer naszego konta w P. K.O.

# O wykształcenie zawodowe.

Ustawicznie stwierdza się przy każdej sposobności, że życie gospodarcze naszego kraju niedomaga pod wielu względami i wylicza się nawet różne tego stanu rzeczy powody. Za mało jednak zwraca się uwagi na jedną ważną przyczynę tych niedomagań t. j. na brak ludzi odpowiednio przygotowanych do pracy twórczej na polu gospodarczem, ludzi dążących do pewnej wytycznej nie ślepym pędem, ale ze zrozumieniem wszelk. objawów tego życia, ludzi odznaczających się pełną znajomością pracy i zadań swego zawodu. Tak bowiem w przemyśle i handlu jak w rzemiośle i rolnictwie potrzeba sił nie tylko praktycznie ale i teorytycznie przygotowanych; w obecnych czasach ogólnego postępu nie wystarczają już długie lata praktyki zawodowej lecz potrzeba jeszcze znacznej dozy przygotowania teorytycznego, nabytego w szkole zawodowej.

Wynika stąd konieczność ciągłego nawoływania, aby młodzież nie powodowała się owczym pędem i nie przepełniała gimnazjów, aby następnie nie studjować z konieczności a nie z prawdziwej potrzeby na wszechnicach i stwarzać hiperprodukcję magistrów i doktorów. Nasze społeczeństwo jest za ubogie, aby pozwolić sobie na taki luksus, na który nie stać nawet bogate społeczeństwa Zachodu. Należy zatem odciążyć gimnazja na rzecz szkół zawodowych, na których brak uskarżać się nie możemy. Jest ich obecnie w Polsce około 700 i to najrozmaitszego typu i rodzaju, ale brak młodzieży uczęszczającej do nich, gdyż na 27 miljonów mieszkańców tylko około 90 tysięcy młodzieży uczy się w szkołach zawodowych — to rażąco mała liczba! Więc kierować młodzież i to pilną i zdolną ze wszystkich sfer społecznych, do szkół zawodowych to postulat piekący, to postulat, który powtarzać należy aż do znudzenia, aż przesiąknie nim całe społeczeństwo.

Szukać zatem trzeba sposobów, aby spopularyzować szkolnictwo zawodowe, aby je równouprawnić w umysłach całych mas ze szkołami ogólnokształcącemi, aby młodzież, uczęszczająca do szkół zawodowych, stała się w oczach społeczeństwa młodzieżą wybraną a nie pogardzaną.

Sposoby do tego celu prowadzące są liczne, należy je tylko stosować, a okażą się z pewnością skutecznymi.

Są to:

1. Odezwy Rządu, Sejmu i Senatu. Początek dał minister St. Grabski niedawno ogłoszoną odezwą.
2. Odezwy zrzeszeń zawodowych, więc Izb Handlowych, Izb Rzemieślniczych, towarzystw kupieckich, związków przemysłowców, związków banków, Izb Rolniczych i t. d.
3. Nawoływanie prasy codziennej wszelkich odcieni politycznych.
4. Wydawanie broszur odpowiednich.
5. Ogłaszanie statystyki osób pracujących w różnych zawodach handlowych, przemysłowych, bankowych i t. d., mających należyte wykształcenie zawodowe i osób bez tego wykształcenia.
6. Ogłaszanie statystyki osób z wyższem wykształceniem ogólnem a pozostających bez pracy.
7. Kolosalnie ważnym momentem jest harmonijne współdziałanie sfer nuczycielskich szkół ogólnokształcących, przez wpajanie w młodzież przekonania, że szkoła zawodowa jest równorzędną ze szkołą ogólnokształcącą, że do szkoły zawodowej mają uczęszczać przedewszystkiem jednostki zdolne, pracowite, objawiające zamiłowanie do pewnego praktycznego kierunku i t. d. Jedno nieostrożne wyrażenie się o szkolnictwie zawodowem ze strony nauczyciela w obec uczniów, może zniweczyć w nich zamiar przerzucenia się do szkoły zawodowej. Przeciwnie nauczyciele szkół ogólnokształcących powinni badać swoich uczniów pod względem ich zamiłowań i uzdolnień oraz zachęcać do wstąpienia do opowiedniej szkoły zawodowej.

9. Zakładanie towarzystw dla popierania bądź pewnej szkoły zawodowej, bądź ogólnie szkolnictwa zawodowego.

10 Aranżowanie zwiedzania szkół zawodowych i prac w nich wykonanych.

11. Tworzenie fundacji i zapisów na rzecz szkół zawodowych.

12. Tworzenie stypendjów dla młodzieży szkół zawodowych.

13. Wyznaczenie premji dla bardzo dobrych absolwentów tych szkół.

14. Przyjmowanie do pracy zawodowej tylko absolwentów szkół zawodowych wzgl. przyznawanie im wyższych płac w porównaniu z płacami innych pracowników.

Możnaby wyliczać bez końca tego rodzaju sposoby propagandy, ale i te wyżej wymienione wystarczą, byle tylko je systematycznie i bez ustanku stosować.

Skuteczność takiej ogólnej i powszechnej akcji może się okazać już w kilku latach ogromną.

**W. Skalski.**

# Kronika.

## PROGRAM NAUKI NA KURSIE DLA PODMAJSTRZYCH I MAJSTRÓW MŁYNARSKICH".

Kilkakrotnie wzmiankowaliśmy na łamach „Młynarza Polskiego" o otwarciu kursu dla podmajstrzych i majstrów młynarskich przy państwowej szkole przemysłowej w Bydgoszczy.

Anons o utworzeniu kursów wywołał zupełnie zrozumiałe poważne zainteresowanie, co uwidocznia się w ciągle napływającej korespondencji.

Nie mogąc wszystkim poszczególnie odpowiadać wyczerpująco na stawiane pytania, poniżej podajemy program nauki, jak również wysokość opłat i utrzymania.

Program nauki na „Kursie dla podmajstrzych i majstrów młynarskich".

| L.p. | Przedmiot | Ilość godzin tygodniowo 1 półrocze | 2 półrocze | 3 półrocze |
|---|---|---|---|---|
| 1 | Rachunki i matematyka . . . | 6 | 4 | — |
| 2 | Mechanika i wytrz. materjałów , | 3 | 3 | 3 |
| 3 | Fizyka z ćwiczeniami . . . | 2 | 2 | — |
| 4 | Chemja . . . . . . . | 2 | 2 | — |
| 5 | Części maszyn z obliczeń . . | 2 | 2 | 3 |
| 6 | Rysunek techniczny . . . | 6 | 4 | 4 |
| 7 | Kotły, silniki spalinowe, parowe i wodne (ogólne pojęcia). . . | 3 | 3 | 4 |
| 8 | Elektrotechnika . . . . | 2 | 2 | 2 |
| 9 | Towaroznawstwo zbożowe . , | 6 | 4 | 6 |
| 10 | Młynarstwo . . . . . | 10 | 10 | 10 |
| 11 | Budowa i urządzenie młynów . | — | 3 | 6 |
| 12 | Wiadomości prawne i handlowe . | — | 1 | 2 |
| 13 | Rachunkowość i korespondencja . | — | 2 | 2 |
| | Razem godzin tygodniowo | 42 | 42 | 42 |
| | Przedmioty nadobowiązkowe. | | | |
| | Język polski . . . . . | 2 | 2 | 2 |

Opłaty szkolne wynoszą: a) jednorazowo przy zapisaniu się na kursy — 5 złotych wpisowego;

b) za każde półrocze: 20 złotych za prawo korzystania z pracowni i zbiorów szkolnych i 5 złotych na doraźne pomoce naukowe.

Uczniowie przybywający na kursy, mogą znaleźć pomieszczenie w bursie szkolnej.

Całodzienne utrzymanie w bursie wynosi około 40 złotych miesięcznie.

Każdy z uczni musi posiadać swoją pościel i łóżko.

Przypominamy, że dnia 10 września upływa termin składania podań kandydatów zgłaszających się na kurs.

Wykłady rozpoczną się w dniu 15 września.

## Z PRZEMYSŁU MŁYNARSKIEGO.

Wydział młynów warszawskich przedstawił na żądanie Min. Przemysłu i Handlu kalkulację przemiału żboża, opartego na cenie żyta w wysokości 20 zl. za kwintal.

W kalkulacji tej Wydział młynów warszawskich twierdzi, iż pobierane obecnie przez młyny warszawskie ceny 38 gr. za kg. mąki pytlowej 4/0000 i 28 gr. za mąkę 2/00 oraz 14 gr. za otręby są uzasadnione.

## WYWÓZ WĘGLA.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu za pośrednictwem Związku izb przemysłowo-handlowych w Polsce zamierza zwrócić się do polskich sfer przemysłu węglowego, celem obudzenia większego zainteresowania rynkiem włoskim. Głównym artykułem zbytu we Włoszech mógłby być węgiel. Usiłowania w tym kierunku podjęte przez poselstwo polskie w Rzymie pozostały bez poparcia ze strony naszych towarzystw kopalnianych. Sprzedano dotychczas zaledwie jedną partję węgla polskiego do Włoch i zaledwie jedno towarzystwo kopalniane na Śląsku wysłało jednego ajenta. Wobec silnie rozwiniętej akcji angielskiej i niemieckiej, mającej na celu powiększenie zbytu węgla z tych krajów do Włoch, konkurencja polska przedstawia się niezwykle blado i zdradza wszelkie cechy zaniedbania. Brak jakiejkolwiek organizacji eksportowej w Polsce powoduje takie warunki, w których włoski nabywca węgla musiałby czynić zakupy w Katowicach i sam organizować transport.

Poselstwo może zrobić wszelkie obliczenia, wzbudzić zainteresowanie, ułatwić i poprzeć tranzakcje, nie może jednak węgla sprzedawać, gdyż niema i nie może mieć pełnomocnictwa od prywatnych towarzystw kopalnianych, czy handlowych.

## DŁUGI POLSKI.

Dług publiczny Skarbu Państwa Polskiego podług stanu na dzień 1 lipca 1925 r. wyniósł złotych 1.932.407.049. Ogólna suma długu składa się z następujących pozycji: 1) dług zewnętrzny zł. 1.714.171.931, 2) dług wewnętrzny zł. 168.231.118, 3) awans Banku Polskiego z bezpośredniego kredytu, udzielonego na czas trwania przywileju z tytułu nadanego Bankowi prawa emisji banknotów złot. 50.000.000.

W odniesieniu do zaludnienia Polski obciążenie długiem publicznym na 1 mieszkańcá wypada zł. 69, w stosunku zaś do majątku narodowego Polski obciążenie długami wynosi 2%. W porównaniu z zadłużeniem innych państw ciężar długów Polski jest stosunkowo nieduży, co wykazuje następująca tabelka:

| Państwo. | Zadłużenie się w złotych 1 mieszkańca | Zadłużenie w stosunku do majątku narodowego |
|---|---|---|
| Polska | 69 | 2% |
| Włochy | 705 | 25% |
| Norwegja | 818 | 13% |
| Stany Zjednoczone | 1016 | 10% |
| Francja | 2773 | 30% |
| Anglja | 4016 | 50% |

W pierwszym półroczu 1925 r. spłaty długów zagranicznych wyniosły 37.720.000 zł., w czem na spłatę kapitału długów przypada zł. 20.320.000, na spłatę %-ów zł. 17.400.000.

## KALENDARZYK PODATKOWY NA M. WRZESIEŃ.

We wrześniu przypadają do zapłaty następujące ważniejsze podatki bezpośrednie, które wpłynąć winny do Kas Skarbowych w ściśle oznaczonym terminie, po którym niezwłocznie rozpoczęta będzie akcja egzekucyjna.

**Podatek przemysłowy** od obrotu za I-e półrocze 1925 r. wpłacony być winien w czasie od 15 września do 15 października r. b., miesięczne raty podatku przemysłowego od obrotu z poprzedniego miesiąca winny być wnoszone począwszy od 15 września do końca miesiąca.

**Podatek dochodowy** od uposażeń służbowych, emerytur i t. p., musi być wpłacony do Kasy Skarbowej po 7 dniach dokonania wypłaty.

Nadto płatne winny być wszystkie podatki, prolongaty i raty podatkowe, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności we wrześniu.

Przy sposobności wyjaśniamy, że we wrześniu wznowione zostanie egzekwowanie zaległości z podatków gruntowego i majątkowego, wstrzymane na lipiec i sierpień.

# Dział Prawno-Informacyjny.

## O PAŃSTWOWYM PODATKU PRZEMYSŁOWYM.

Jak zapewnie wiadomo naszym Czytelnikom podatek od obrotu, o którym wielokrotnie pisaliśmy w „Młynarzu Polskim", został już uchwalony i ogłoszony w „Dzienniku Ustaw" Nr. 79, z dn. 7 sierpnia 1925 r. pod pozycją Nr. 550 jak również Rozporządzenie wykonawcze do tejże ustawy zostało ogłoszone w Dz. Ust. Nr. 82 z dn. 14 sierpnia 25 r. pod pozycją 560.

Sprawa podatku od obrotu jest bardzo ważną i aktualną dla całego przemysłu i handlu, a więc i dla młynarzy. Każdy właściciel czy dzierżawca młyna musi we własnym swym interesie doskonale wiedzieć wszystko, co ustawa przewiduje i nakazuje do wykonania, gdyż podatek od obrotu dotyczy wszystkich młynów wszelkiego typu w państwie. Każdy młynarz polski będzie go płacił, to też każdy wiedzieć musi jak, ile i gdzie podatek ten uiszczać.

W krótkich słowach postaramy się wyjaśnić to co z ustawy wypływa **odnośnie przemysłu młynarskiego**.

Podatek od obrotu płacą wszystkie młyny i wiatraki w państwie, za wyjątkiem jedynie tych które zaspakajają wyłącznie tylko potrzeby gospodarcze właścicieli lub dzierżawców gruntów t. zn. mielą tylko na swoją potrzebę, a nie dla zarobku.

Za obrót, podlegający opodatkowaniu uważa się:

a) w przedsiębiorstwach przemysłowych wydobywających lub **przetwarzających** surowce albo produkujących wyroby z wydobytych lub zakupionych na własny rachunek materjałów — sumę przychodu tak sprzedane za gotówkę, jak i wymienione lub sprzedane na kredyt, oraz użyte do wykonania umów o roboty i dostawy, łącznie z przychodem brutto uzyskanym ze sprzedaży.

b) w przedsiębiorstwach przemysłowych wytwarzających wyroby z cudzych materjałów — **zarobek brutto** t. j. całkowitą sumę wynagrodzenia, pobranego za przerób.

Obrotów wewnętrznych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych t. j. wydania jakiegokolwiek artykułu z jednego oddziału, do drugiego, należącego do tego samego przedsiębiorcy, nie uważa się za obrót.

Podatek od obrotu wynosi 2% od obrotu z wyjątkami podanemi niżej:

a) 1% od obrotów osiągniętych przez przedsiębiorstwa przemysłowe ze sprzedaży wyprodukowanych towarów, o ile artykuły te **zostały nabyte również przez przedsiębiorstwa przemysłowe, przerabiające je, względnie zużywające, w prowadzonym przemyśle.**

Sprzedaż wyprodukowanych towarów takim przedsiębiorstwom winna być należycie udowodniona bądźto księgami handlowemi, bądź odpisami rachunków i t. p.

b) ½% od obrotów w przedsiębiorstwach handlu towarowego, względnie skupu zawodowego i przedsiębiorstwach samoistnie wykonywujących roboty i dostawy a dokonanych artykułami pierwszej potrzeby, oraz surowcami niezbędnemi do rozwoju rolnictwa i przemysłu krajowego

c) 1% od obrotów przedsiębiorstw prowadzą-

cych detaliczną lub drobną sprzedaż artykułów spożywczych pierwszej potrzeby.

Zniżone stawki podatkowe, wymienione pod lit. b i c mogą być stosowane jedynie **do obrotów samoistnych przedsiębiorstw handlowych.** Przedsiębiorstwa przemysłowe opłacają podatek od obrotu zawsze w wysokości 2% z wyjątkiem obrotów wymienionych pod lit. **a.**

Za sprzedaż hurtową uważa się zbyt wszelkiego rodzaju towarów wyłącznie kupcom i przemysłowcom oraz przedsiębiorstwom państwowym i komunalnym celem odsprzedaży, dalszej produkcji lub eksploatacji, zaś kółkom rolniczym i producentom rolnym w ładunkach wagonowych.

Sprzedaż hurtowa winna być wyrażana prawidłowo prowadzonemi księgami handlowemi.

### Ceny świadectw przemysłowych.

Ceny świadectw przemysłowych zależą od kategorji, do której przedsiębiorstwo lub zajęcie zostało zaliczone, jak również od klasy miejscowości w której wykonywa się przedsiębiorstwo lub zajęcie . Podział przedsiębiorstw i zajęć na kategorje, tudzież ceny świadectw przemysłowych podajemy poniżej.

### Młyny mączne.

Kateg. I gdy suma średnic wszystkich par żaren przekracza 150 metrów.
„ II „ „ „ wynosi od 100 do 150 metr
„ III „ „ „ „ „ 50 do 100 „
„ IV „ „ „ „ „ 15 „ 50 „
„ V „ „ „ „ „ 8 „ 15 „
„ VI „ „ „ „ „ 4 „ 8 „
„ VII „ „ „ „ „ $1^1/_2$ „ 4 „
„ VIII **Wiatraki i inne młyny w których suma średnic wszystkich par żaren nie przekracza półtora metra.**

Uwaga: o ile w młynach używane są do mielenia walce wyłącznie lub łącznie z żarnami, to 1 cm. długości pary walców liczy się za 3 ctm. średnicy pary żaren, a zespół 3 walców liczy się za dwie pary walców.

W poprzedniej ustawie do VIII (ósmej) kategorji zaliczone były wiatraki, które miały średnicę żaren poniżej 1 metra.

Wobec czego prawie wszystkie wiatraki będą zaliczone do VIII kategorji.

### Ceny świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw przemysłowych.

| Kategorja | We wszystkich miejscowościach | W Warszawie | w miejscowościach klasy I | II | III | IV |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Złotych | | | | | |
| I | 6000 | — | | — | — | |
| II | 4000 | — | | | — | — |
| III | 2000 | — | — | — | — | |
| IV | 600 | — | | | | — |
| V | 200 | — | | | | |
| VI | — | 120 | 100 | 80 | 60 | 40 |
| VII | — | 60 | 50 | 40 | 30 | 20 |
| VIII | — | 15 | 12 | 10 | 6 | 4 |

### Ceny świadectw przemysłowych dla przedsiębiorstw handlowych.

| Kategorja | | We wszystkich Miejscowościach | W Warszawie | W miejscowościach klasy I | II | III | IV |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | Złotych | | | | | |
| I | Dla zakładów handlowych | 2000 | — | — | — | — | — |
| II | „ „ | — | 400 | 330 | 270 | 200 | 130 |
| III | „ „ | — | 80 | 65 | 50 | 40 | 25 |
| IV | „ „ | — | 30 | 25 | 20 | 15 | 10 |
| Va | dla handlu rozwoźnego | 50 | — | — | — | — | — |
| Vb | dla handlu obnośnego | 15 | — | — | — | — | — |

### Jak i kiedy składać zeznania o obrocie.

Podatek od obrotu opłacać się będzie w/g. nowej skali od 1 lipca 1925 roku.

Do składania zeznań o obrocie zobowiązani są ustawowo, właściciele czy też dzierżawcy młynów zaliczanych do pierwszych pięciu kategorji przemysłowych.

Właściciele młynów i wiatraków, należących do VI, VII, i VIII kategorji przemysłowej **nie są obowiązani ustawowo do składania piśmiennych** zeznań o obrocie, **ale jeśli chcą, mogą je złożyć** i wtedy przysługują im — podobnie, jak młynarzom pierwszych pięciu kategorji — te same uprawnienia.

Zeznania o obrocie za każdy rok kalendarzowy należy składać w terminie do 15 lutego roku następnego.

W zeznaniu o obrocie winny być podane:

1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, względnie osoby, wykonywającej zajęcie przemysłowe,

2) miejsce zamieszkania przedsiębiorcy,

3) rodzaj zakładu, względnie przedsiębiorstwa lub zajęcia,

4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa,

5) ilość i bliższe oznaczenie oddzielnych składów,

6) ogólna suma obrotu, osiągniętego w ciągu ubiegłego roku,

7) oświadczenie, **czy prowadzone są księgi handlowe** i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatników gotów **jest przedstawić władzy skarbowej księgi handlowe,**

8) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia,

9) własnoręczny podpis osoby, składającej zeznanie.

Zeznania o obrocie winny być składane właściwym władzom podatkowym I instancji. Właściwą jest tu władza, w której okręgu znajdują się zakłady handlowe i przemysłowe, lub należące do nich składy, albo w którym wykonywa się przedsiębiorstwo, na zysk obliczone, względnie osobiste zajęcie przemysłowe.

### Zaliczki na podatek od obrotu.

Przedsiębiorstwa, **pierwszych pięciu kategorji**, prowadzące prawidłowo księgi handlowe i spółki akcyjne; spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i inne przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach — winny po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, **najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca wpłacić do Kasy Skarbowej zaliczkę na podatek przemysłowy w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w ubiegłym miesiącu.**

Inni płatnicy winni najpóźniej do dnia 15 miesiąca po upływie każdego kwartału kalendarzowego wpłacić do kasy skarbowej zaliczkę na podatek w wysokości co najmniej jednej piątej kwoty podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy. Zaliczka ta za pierwszy kwartał każdego roku jest płatna w terminie do 15 maja. Płatnicy ci jednak mogą wpłacać tę zaliczkę także w terminach miesięcznych w wysokości jednej piętnastej ($^1/_{15}$) części podatku, wymierzonego za ubiegły rok kalendarzowy.

Dowody wpłat, zarówno miesięcznych, jak i kwartalnych, należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznania, składanego w terminie wyżej wskazanym, t. j. 15 lutego każd. roku.

### Organa, obliczające podatek.

Sprawdzanie i ustalanie obrotów, podlegających opodatkowaniu i obliczanie podatku przemysłowego należy w pierwszej instancji do komisji szacunkowych, a w drugiej zaś instancji — do komisji odwoławczych.

Dla przedsiębiorstw przemysłowych pierwszą instancją jest właściwy urząd skarbowy podatków i opłat skarbowych, drugą zaś izba skarbowa.

Zeznania o obrocie składane sprawdza właściwa władza podatkowa I instancji, posiłkując się przytem wszelkiemi posiadanemi materjałami, a w szczególności danemi, zebranemi podczas lustracji przedsiębiorstw i przygotowuje wnioski do komisji.

Władza podatkowa I instancji przygotowuje również na podstawie posiadanych materjałów wnioski o obrotach tych przedsiębiorstw i zajęć, co do których nie złożono zeznań, wbrew ustawie, lub co do których nie istnieje ustawowy obowiązek składania zeznań.

Celem należytego sprawdzenia obrotów i przygotowania wniosków, władze podatkowe I instancji oraz komisje szacunkowe mają prawo:

1) żądać od przedsiębiorców przedstawienia w oznaczonych terminach pisemnych lub ustnych wyjaśnień co do obrotów, jako też przedstawienia ksiąg handlowych, o ile takowe są prowadzone, wszelkich dokumentów i załączników,

2) zbierać informacje od osób obznajmionych z faktycznemi stosunkami, **powoływać biegłych do badania ksiąg, zapisków oraz stosunków faktycznych, miarodajnych dla wymiaru** podatków z listy kandydatów, przedstawionej przez **organizacje lub zrzeszenia zawodowe.**

Na ten punkt winny **Zarządy powiatowych Związków** Młynarzy Polskich **baczną zwrócić uwagę,** aby zawsze były wybrane z grona członków jednostki, orjentujące się i przedstawione Urzędom Skarbowym, jako rzeczoznawcy, tam, gdzie członkowie młynarstwa, zasiadający w komisjach, nie odpowiadają pokładanym w nich nadziejom.

Zawiadomienie płatnika o dokonanym wymiarze winno być uskutecznione najpóźniej do dnia 15 kwietnia roku, bezpośrednio następującego po roku podatkowym.

Równocześnie z rozesłaniem nakazów płatniczych przewodniczący komisji zawiadamia płatników zapomocą publicznego obwieszczenia o dniu rozesłania nakazów płatniczych, o terminie płacenia podatków i o trybie wnoszenia odwołań.

Niezależnie od rozesłania nakazów płatniczych władze podatkowe I instancji, są **obowiązane do udzielania zgłaszającym się płatnikom informacji** o kwotach ustalonych obrotów i przypadającego podatku.

Podatek przemysłowy należy zasadniczo płacić do 15 maja roku, bezpośrednio następującego po roku podatkowym.

Obliczony zaś przez władzę skarbową podatek przemysłowy winien być wpłacony w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia.

Od ustalonych sum obrotów i obliczonych kwot podatku, **mogą być wnoszone odwołania w następujących terminach:**

1) przez płatników, jak spółki akcyjne, i przedsiębiorstwa, obowiązane do ogłaszania sprawozdań— **w ciągu dni czternastu,** licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia;

2) przez wszystkich innych płatników, najpóźniej **do dnia 15 maja roku, bezpośrednio** następującego po roku podatkowym.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisanym terminie.

**Spóźnione odwołania pozostawiane są bez rozpatrzenia.**

**Prawo wniesienia odwołania nie przysługuje** temu płatnikowi, który bez udowodnienia **ważnej a nieuchronnej przyczyny wbrew przepisom, bądź wcale nie złożył zeznania o obrocie, bądź złożył je po terminie.**

### Jakie ulgi otrzymać można przy płaceniu podatku od obrotu.

Ulgi w płaceniu podatku od obrotu mogą być przyznawane tylko w szczególnie wyjątkowych wypadkach, gdyby uiszczenie podatku mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, albo też, gdyby pobór podatku tego okazał się szkodliwym dla rozwoju eksportu wyrobów gotowych przemysłu krajowego. Prawo do udzielania ulgi przysługuje tylko Ministrowi Skarbu, ewentualnie z upoważnienia jego Izbie Skarbowej.

Dalszym rodzajem ulgi jest prawo rozkładania na raty podatku, oraz odraczania takowego, które również wyżej pomienionym władzom przysługuje. Prócz tego ustawa przyznaje ulgi spółdzielniom.

### Jakie kary grożą płatnikom, którzy popełnili wykroczenia przeciwko ustawie o podatku obrotowym.

Ze względu na wielką liczbę przewidzianych przekroczeń, ograniczymy się tylko na ważniejszych: kto nie dopuści delegowanych do lustracji przedsiębiorstw, lub przeszkodzi w wykonywaniu czynności, nie pokaże ksiąg i zapisków, **karany będzie grzywną od 50 — 100 zł., a nawet może być pozbawiony wolności do 3 miesięcy;**

kto świadomie podaje w zeznaniu o obrocie nieprawdziwe wiadomości z zamiarem udaremnienia wymiaru albo uszczuplenia podatku, ulegnie niezależnie od obowiązku uiszczenia należności podatkowej, **karze grzywny od dwukrotnej do dwudziestokrotnej sumy tego podatku, który zamierzał zmniejszyć lub uszczuplić, a ewentualnie karze pozbawienia wolności do 3 miesięcy.**

Dodajemy jeszcze, że na zasadzie tejże Ustawy **Związkom komunalnym przysługuje** prawo opodatkowania na potrzeby samorządu przedmiotów, podlegających państwowemu podatkowi przemysłowemu, tylko w postaci **dodatku do tego podatku** w wysokości jednej czwartej części (25% tegoż podatku).

Moc obowiązująca ustawy rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej, nie wyłączając województwa śląskiego.

Postanowienia artykułów, mówiących o zwolnieniach, gdzie pod punktem 15 art. 3 wskazano, że **eksport** wszelkiego rodzaju półfabrykatów i gotowych wyrobów oraz tranzakcje z firmami zagranicznemi, wynikające z obrotu uszlachetniającego, jest wolny od państw. podatku przemysłowego, jak również w tymże artykule **omówiono możliwość zwalniania od podatku ubogich płatników, których podatek nie przenosi kwoty rocznej 50 złotych,** za zgodą przewodniczącego komisji, określeniu obrotu, wysokości podatku od obrotu i o ulgach — wchodzą w życie z dniem 1 lipca 1925 r.

Postanowienia innych artykułów obowiązują dopiero z dniem 1 stycznia 1926 r.

W krótkim, możliwie treściwym szkicu, wyczerpaliśmy w ogólnych zarysach wszystko, co dotyczy podatku od obrotu w stosunku do młynarstwa.

### SPRAWY PODATKOWE.

Ministerstwo Skarbu wezwało izby skarbowe oraz urzędy podatkowe do szybkiego uregulowania zaległości z tytułu podatku gruntowego i majątkowego. Szybkie uregulowanie zaległości leży w interesie samych płatników, a to ze względu na jesienne terminy płatności, oraz na tę okoliczność, iż z dniem 1 września podjętc będą energiczne środki egzekucyjne.

Minist. Skarbu poleciło izbom skarbowym przedewszystkiem poinformować płatników, że podatek majątkowy od płatników, zaliczonych do 2 i 3 grupy kontyngentowej musi być egzekwowany z całą stanowczością, ze względu na niezadowalające wyniki wpływów na poczet 3-ej raty.

Co do podatku przemysłowego przestrzegany ma być ściśle obowiązek miesięcznego wpłacania podatku od obrotu przez przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania sprawozdań — bez prolongat i rozkładania zaległości na raty.

**Zaległości w podatku przemysłowym za czas ubiegły winny być zlikwidowane w czasie najbliższym, w każdym razie przed terminem płatności podatku za 1-e półroczne r. b.**

Egzekucja zaległości podatku dochodowego ma się odbywać ściśle wedle zarządzeń wydanych przez Ministr. w maju i w lipcu. Egzekwowanie zaległości dotyczyć będzie przedewszystkiem płatników, zalegających z kwotą po nad 100 złotych.

### PODATEK WYRÓWNAWCZY DLA POKRYCIA DEFICYTÓW BUDŻETOWYCH GMIN WIEJSKICH B. ZABORU ROSYJSKIEGO W 1925 R.

**(Ustawa z dn. 13 maja 1925 r. Dz. Ust. R. P. Nr. 59 poz. 414).**

Gminom wiejskim b. zaboru rosyjskiego przyznano na rok 1925 prawo pobierania samoistnego podatku wyrównawczego od płatników państwowych podatków od gruntów, przemysłu, handlu i budynków oraz płatników samoistnego podatku od gruntów państwowych opłacanych na rzecz gminy.

Ogólna suma nie może przewyższać deficytu wykazanego w budżecie gminy pomimo uwzględnienia wszystkich źródeł dochodowych, przewidzianych w ustawie z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, ani nie może być wyższą od sumy złotych równej ilości morgów, zaś w województwach: warszawskiem, poleskiem, wileńskiem i wołyńskiem, jako też w powiatach białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego, ilości dziesięciu opodatkowanych na rzecz gminy.

Suma podatku wyrównawczego podlega podziałowi pomiędzy poszczególnych podatników w stosunku do przypadającego na każdego z nich zasadniczego podatku gruntowego, względnie ceny świadectw przemysłowych i handlowych, lub podatku budynkowego (rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 r. Dz. Ust. Nr. 57 poz. 523) oraz od gruntów państwowych opłacanych na rzecz gminy.

# Z życia związkowego.

### DO PANÓW MŁYNARZY!

Począwszy od kwietnia roku bieżącego Związek, czy to samodzielnie, czy to łącznie z pokrewnemi organizacjami, jak: Zjednoczone młyny handlowe w Poznaniu, Związek Młynarzy Zachodnich Ziem Polskich w Poznaniu, Małopolski Związek Młynów we Lwowie i Związek Przemysłowców Sekcja Młynów w Krakowie i Wydział Młynów Warszawskich zabiegał u odpowiednich władz o cały szereg postulatów, tyczących się naszego przemysłu.

W tym celu odbył szereg konferencji delegatów powyższych organizacji z odnośnemi Ministrami, którym składano odpowiednie memorjały.

W rezultacie tych starań osiągnięto daleko idące ustępstwa, **obejmujące całe młynarstwo polskie,** a nie **poszczególne jednostki w młynarstwie.**

Wznowiono cło na produkty mączne i zbożowe przywożone z zagranicy. Uchylono opłaty wywozowe od artykułów młynarskich. Zmniejszono częściowo podatek przemysłowy od obrotu. Zaliczono wiatraki, posiadające kamienie w sumie do półtora me-

tra średnicy do VIII kategorji. Uzyskano ulgi taryfowe kolejowe wywozowe na dłuższe dystanse, jak również zostały zwolnione od podatku obrotowego tranzakcje eksportowe.

Wszystko powyższe wymagało specjalnych prac, współudziału osób i instytucji, stojących poza młynarstwem, a jednocześnie pociągnęło b. poważne koszta, które Związek awansował ze swoich szczupłych zasobów.

Związek awansując, był przekonanym, że te jednostki, które najbardziej były zainteresowane w sprawach eksportowych, jak również całe masy średnich i małych młynów oraz wiatraczników, w obronie których Związek zawsze stał twardo, nie omieszkają wyłożoną gotówkę pokryć w najkrótszym czasie.

Niestety, kilkakrotne wezwania Związku Mł. Polskich słabe wywołało echo w omawianych organizacjach, jak i w szerokich sferach młynarstwa Brak zrozumienia. W momencie krytycznym dla młynarstwa wszyscy, jak jeden mąż, stawali na apel Związku, dawali zobowiazania pokrycią wydatków, jak również uiszczenia się z zaległych składek. Zapał do pracy i ofiarności trwał tylko do czasu wywalczenia swobód, ulg i przywilejów. Łączność dotychczasowa, tak zdawałoby się ścisła, konieczna i celowa osłabła. Jedynie mała garstka Pp. młynarzy, solidnych, rozumiejących powagę słowa i znaczenie solidarności fachowej, a nadewszystko nie chcących bez obowiązku korzystać z pracy i ciężarów innych, odezwała się i pośpieszyła z pomocą finansową swojej organizacji.

Jak widzimy, wprowadzenie już w życie wywalczonych tak ciężko postulatów, rozluźniło kontakt zawiązany między organizacją naszą, a dużą liczbą mniej uświadomionych Pp. młynarzy.

Młynarze, nie korzystając **bezpośrednio** z ciągłej pomocy Związku, z godną podziwu krótkowzrocznością nie pojmują lub pojąć nie chcą roli i zadań organizacji swej. Świadomie zapominają o tem, że wszelkie ułatwienia, **ulgi w przemyśle młynarskim właśnie wywalczyła Organizacja.**

Każdy, kto zechce bliżej zastanowić się, musi nam przyznać, że z wywalczonych postulatów korzystają nietylko większe, ale średnie i małe młyny również.

Większe, bezpośrednio mając otwarty rynek zagraniczny, małe zaś i średnie — pośrednio, gdyż mają odciążony rynek wewnętrzny i zmniejszoną konkurencję, w innych warunkach nie do zwalczenia.

Praca jednak nie jest skończona. Należy wszak zrozumieć, że Związki społeczno-zawodowe nie poto powstają do życia, by istniały tak długo, póki istnieje konieczność wyrwania kogoś z opresji podatkowych, kredytowych, fachowych, względnie wywalczania pewnych postulatów. Związki mają przed sobą pozatem inne szersze zadania, które zaczynają się wtedy, gdy kończy się rola Związku jako tarczy ochronnej. To należy sobie przedewszystkiem doskonale uświadomić. O tem też pamiętać trzeba, że czasy złotej swobody trwają zawsze pewien czas jakiś, a czyż wtedy budować będziemy ów budynek ochronny, jakim jest Związek, gdy gromy biją z nieba? Nie! — Wtedy jest zapóźno!

Ogromne pole pracy mamy przed sobą, a w pierwszym rzędzie pracę agitacyjno-organizacyjno-statystyczną. Musimy stworzyć organizację na podstawach zdrowych i nowoczesnych. Musimy wiedzieć ilu nas jest młynarzy w całej Rzeczypospolitej Polskiej, jakiemi siłami rozporządzamy technicznemi i finansowemi.

**O ile Związek ma odgrywać poważną rolę jako czynnik polityki przemysłu młynarskiego, musi posiadać dane o faktycznym stanie przemysłu młynarskiego. Musimy posiadać siłę oddziaływania na opinję publiczną i sfer rządzących za pomocą oddanej nam prasy.**

Wzywamy do tej pracy poza Zarządami Oddziałów naszych — wszystkich przodowników młynarstwa, wszystkie uświadomione i światlejsze jednostki, odczuwające rolę i potrzebę istnienia i popierania swej organizacji. Nie zrażajcie się krótkowzrocznem nieuświadomieniem innych — lecz wytężcie wszystkie swe siły, aby w nich tę świadomość pobudzić, aby ich oświecić i przekonać.

Każdy, kto pragnie, by Związek był podwaliną naszych praw i kto rozumie ogrom jego zadań i łączność między zadaniami temi, a interesem własnym każdego poszczególnego członka — kto **nie chce korzystać darmo z pracy i pieniędzy innych** — winien do budowy tej, jakiem jest Związek, przyłożyć się radą i poparciem.

Wzywamy więc każdego, komu rozwój i dobro młynarstwa naszego leży na sercu, kto pojmuje konieczność istnienia i doniosłość zadań swej organizacji zawodowej, kto pragnie podtrzymać Związek, do natychmiastowego przesłania należnej Związkowi składki członkowskiej i prenumeraty.

W szczególności zwracamy się do tych Pp. właścicieli młynów, którzy otrzymali imienne wezwania do wniesienia pewnej kwoty na prace Wspólnej Reprezentacji, która wywalczyła postulaty, z których młyny nie omieszkały już skorzystać, wysyłając otręby za granicę.

Czy nie powinni poczuwać się do uregulowania należności za dokonaną pracę, z owoców której mają możność ciągnąć odpowiednie zyski.

Przypuszczać należy, że prace przy rozpoczęciu nowej kampanji tak daleco zaabsorbowały, że spełnienie obowiązku poszło w zapomnienie, parę słów powyższych jednakże przypomni Im o tem i obowiązek swój spełnią.

Jesteśmy pewni, że żaden z solidnych Młynarzy Polskich nie zechce korzystać darmo z owoców cudzej pracy.

W tem przeświadczeniu będąc, przypominamy, że wszelkie kwoty na Komitet Reprezentacyjny wpłacać należy na nasze konto P. K. O. Nr. 1615.

**F. Lewandowski.**

## ODEZWA.

Centralny Związek żywi przekonanie, że istnieje potrzeba, ażeby opinja szerokich kół społecznych była stale i przy użyciu wszystkich rozporządzalnych środków uświadomiona o wysokości ciężarów, jakie ponosi życie gospodarcze z tytułu świadczeń podatkowych i t. zwanych ciężarów socjalnych.

W tem przeświadczeniu Centralny Związek odwołuje się do Panów właścicieli młynów handlowych i pokrewnych Organizacji Młynarskich, ażeby zechciały oddziałać na przedsiębiorstwa sprawozdawcze, będące ich członkami w tym kierunku, by w bilansach publikowanych przez nie uwidocznione były szczegółowo pozycje podatków państwowych i komunalnych (między innemi również wszelkiego rodzaju opłat i stempli) orz t. zw. obciążeń socjalnych.

# Rynek zbożowy.

| | 15/VIII | 25/VIII | 31/VIII | UWAGI |
|---|---|---|---|---|
| **Warszawa** | | | | |
| Pszenica . . . . . . . . . . . . | 27.00 | 26.00 | 27.00 | cena franco Warszawa |
| żyto . . . . . . . . . . . . . . | 18.20 | 19.00 | 17.50 | " " / " |
| mąka żytnia krajowa 50%. . . . . | 23.00 | — | — | *) loco Warszawa." |
| otręby żytnie . . . . . . . . . | 14.00 | 13.50 | 14.00 | |
| jęczmień (browarny) . . . . . . | 22.00 | 25.50 | 24.50 | fr. st. załadowcza |
| owies . . . . . . . . . . . . . | 22.00 | 21.25 | 22.50 | " " " |
| **Poznań** | | | | |
| pszenica . . . . . . . . . . . . | 23.50 | 24.00 | 25 - 25.50 | loco Poznań |
| żyto . . . . . . . . . . . . . | 17.50 | 18.00 | 17—18.— | " " |
| jęczmień . . . . . . . . | 22.50 | 23.50 | 24.50 | " " |
| owies . . . . . . . . . . . . . | — | 20.00 | 19 00 | " " |
| mąka żytnia 65% z workami . . . | 30.00 | 28—32.— | 25.80—29.00 | " " |
| otręby żytnie . . . . . . . . . | 12,50 | 12—13.— | 12.50 | " " |

*) Ceny podane za 100 kgr.



# Notowania giełd zbożowych zagranicznych.

(Ceny w przeliczeniu za 100 kg. w zł.)

| | Warszawa przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 | Berlin przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 r. | Paryż przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 r. | Liwerpool przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 r. | Chicago przeciętna od 1. VIII do 15 IX 1925 r. | N.-York przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 r. | Praga przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 r. | Gdańsk przeciętna od 1. VIII do 15. IX 1925 r. |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Przenica . . . . | 27,— | 30,90 | 31,30 | 32,70 | 31,73 | 34,63 | 31,26 | 30,— |
| Żyto . . . . . . . | 19 20 | 22 77 | 24,40 | — | 21,80 | 25,00 | 24,60 | 21,00 |
| Jęczmień . . . . . | 28,— | 32,28 | — | 29,05 | — | — | — | 27,00 |
| Owies . . . . . . | 28,— | 27,50 | 23,71 | 23,60 | 15,33 | 18,23 | 28,95 | 29,— |

# Rynek pieniężny.

**15/VIII — 31/VIII 1925.**

| | 15/VIII | 20/VIII | 25/VIII | 26/VIII | 31/VIII |
|---|---|---|---|---|---|
| Dolary St. Zjedn. . . . . . . . | 5,19½ | 5,19 | 5,25 | 58,0 | 5,70 |
| Funty angielskie . . . . . . . . | 25,40 | 25,30 | 25,40 | 23,50 | 27,50 |
| Franki szwajcarskie (za 100 fr.) . . | 101,60 | 102,50 | 102,60 | 109,90 | 108,00 |
| " francuskie (za 100 fr.) . . . | 25,30 | 25,00 | 24,50 | 26,60 | 26,60 |
| Korony czeskie (za 100 kor.) . . . | 15,30 | 15,20 | 15,40 | 17,45 | 17,40 |

# Słów kilka o trybie i warunkach sprzedaży młynów i osad młyńskich, stanowiących własność państwową.

W numerze 190 „Monitora Polskiego" z dn. 19 sierpnia została podana instrukcja Ministra Skarbu, wydana w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Robót Publicznych o sprzedaży znajdujących się pod Zarządem Ministerstwa Roln. i Dóbr Państw., względnie Min. Rob. Publ., **nieruchomości państwowych,** objętych rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30 grudnia 1924 r. o sprzedaży niektórych nieruchomych majątków państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 118, poz. 1076).

Wykaz młynów i osad młyńskich, mających być sprzedanych z licytacji, podaliśmy w Nr. 1-ym „Młynarza Polskiego" z dn. 15 stycznia 1925 roku na stronicach 11 — 12 i 13-ej.

Obecnie zostały już opracowane warunki, na jakich młyny będą sprzedawane z licytacji, względnie z wolnej ręki, które poniżej podajemy do wiadomości naszym Czytelnikom.

Ustalenie warunków sprzedaży nieruchomości państwowych, zakwalifikowanych do zbycia, oraz wybór kandydatów na nabywców, dokonuje się **w zasadzie w drodze przetargu publicznego, poprzedzonego konkursem ofert pisemnych.**

W wypadkach jednak, kiedy warunki sprzedaży **nie będą mogły być ustalone** w drodze przetargu **z powodu braku reflektantów,** oraz kiedy o kupno nieruchomości państwowych będą się ubiegać instytucje społeczne i publiczne, lub **długoletni dzierżawcy,** a także osoby prywatne, proponujące wyjątkowo dobre warunki kupna, lub o ile ze względu na interes państwowy dany objekt należy wyłączyć z przetargu publicznego, Wojewoda wtedy mocen jest ustalić warunki sprzedaży w drodze bezpośredniego porozumienia z reflektantami z tem **jednak, żeby osiągnięta cena kupna sprzedaży nie była niższą od ceny szacunkowej objektu.**

Po ustaleniu warunków kupna sprzedaży w drodze bezpośredniego porozumienia się, reflektanci składają do kasy skarbowej kaucję, conajmniej 10% sumy szacunkowej.

Po ustaleniu warunków kupna-sprzedaży, czy to w drodze przetargu publicznego, czy to w drodze bezpośredniego porozumienia się stron, kandydat na nabywcę składa do rąk Wojewody deklarację, że w chwili zatwierdzenia omówionych warunków sprzedaży przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, względnie Ministra Robót Publicznych, zobowiązuje się na wezwanie urzędu wojewódzkiego niezwłocznie przystąpić do spisania umowy kupna-sprzedaży. O ile sprzedaż nie dojdzie do skutku z jakichkolwiekbądź względów, kandydatowi na nabywcę nie służy z tego tytułu prawo do żądania odszkodowania. Również w deklaracji ma być zaznaczone, że o ile kandydat na nabywcę nie stawi się na wezwanie urzędu wojewódzkiego w określonym terminie do spisania umowy kupna-sprzedaży, traci prawo do wadjum, złożonego przy przystępowaniu do przetargów, względnie traci kaucję, zdeponowaną w kasie skarbowej dla zabezpieczenia zobowiązań, przyjętych na siebie w drodze bezpośredniego porozumienia, a oznaczonych w deklaracji.

Sprzedaż nieruchomości winna zasadniczo odbywać się przy uiszczeniu ceny kupna w całości.

W wyjątkowych tylko wypadkach (po za aprobowanem przez Ministerstwo odnośnego umotywowanego wniosku urzędu wojewódzkiego) może być nabywcom sprzedawanych nieruchomości państwowych udzielone prawo wpłacenia przy sporządzaniu aktu kupna-sprzedaży części ustalonej ceny kupna— **niemniej jednak, niż 40% tej ceny** z równoczesnem zahipotekowaniem na nabytej nieruchomości resztującej należności z obowiązkiem **jej spłacenia w równych ratach półrocznych w ciągu najwyżej 6-ciu lat,** licząc od dnia zawarcia aktu nabycia, z doliczeniem odsetek w stosunku 1% miesięcznie od sumy należnej Skarbowi Państwa.

**Osobom, które w czasie przetargu oświadczą gotowość uiszczenia całej ceny kupna-sprzedaży, może być udzielone pierwszeństwo przez komisję przetargową przed innymi licytantami.**

Kto chce uczestniczyć w przetargu, winien złożyć w terminie, podanym w ogłoszeniu o przetargu, ofertę pisemną, z zachowaniem przepisów ustawy stemplowej. Oferta winna być własnoręcznie podpisaną, umieszczona w zapieczętowanej kopercie i zawierać:

1) imię i nazwisko, rodzaj zajęcia, oraz dokładny adres oferenta, w razie oferty zbiorowej — akta, stwierdzające solidarną odpowiedzialność oferentów,

2) ofiarowaną przez oferenta cenę kupna, wyrażoną słowami,

3) oświadczenie pisemne, że oferent poznał warunki przetargu i że zrzeka się kwestjonowania nieważności aktu licytacyjnego z powodu błędu, omyłki, pokrzywdzenia powyżej połowy wartości, lub z jakiegokolwiek innego powodu,

4) kwit kasy skarbowej na złożenie wadjum w wysokości, 10% zaoferowanej kwoty.

Do oferty należy w miarę możności dołączyć wiarogodne informacje o posiadanych środkach do nabycia nieruchomości.

**Od udziału w przetargu są wykluczone:**

1) osoby, nie posiadające obywatelstwa polskiego,

2) osoby, niezdolne do działań prawnych, oraz osoby, nie mające prawa piastowania urzędów publicznych,

3) osoby, uczestniczące w komisji przetargowej, lub ich bracia, siostry, żony oraz krewni do trzeciego stopnia włącznie w linji wstępnej i zstępnej,

4) osoby, związane z członkiem komisji przetargowej stosunkiem szczególnym z powodu przysposobienia, opieki lub zarządzania interesami.

**Oferenci mogą na przetarg ustny delegować w swem zastępstwie pełnomocników.**

W razie uchybienia przez komisję przetargową przepisom instrukcji, **oferentom służy prawo sprzeciwu w przeciągu 3 dni od daty orzeczenia** komisji przetargowej. **Sprzeciwy winny być składane na ręce przewodniczącego** komisji przetargowej.

Wobec ustalenia już warunków sprzedaży, województwa będą miały obecnie możność sprzedaży młynów i osad młyńskich, czy to w drodze publicznego przetargu, czy to w drodze wolnej ręki.

Województwo Nowogródzkie ogłosiło już przetarg kilkunastu młynów na dzień 6 października, wykaz których podajemy na następnej stronie.

# Ogłoszenie o przetargu.

NOWOGRÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI podaje do wiadomości, że na mocy Rozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30-go grudnia 1924 roku, **w dniu 6 października 1925 roku odbędzie się w Nowogródku,** w lokalu Urzędu Wojewódzkiego, przetarg ustny na sprzedaż niżej wyszczególnionych osad młyńskich.

Reflektanci winni złożyć do dnia 6 października w kancelarji Wydziału Rolnego w zapieczętowanych kopertach za własnoręcznym podpisem, oferty opłacone stemplem. W ofercie należy wymienić: 1) Imię i nazwisko, rodzaj zajęcia, oraz dokładny adres ofertanta, w razie oferty zbiorowej, akta stwierdzające solidarną odpowiedzialność ofertantów. 2) Ofiarowaną przez ofertanta cenę kupna, wyrażoną słowami 3) Stwierdzenie pisemne, że ofertant poznał warunki przetargu i zrzeka się kwestjonowania nieważności aktu licytacyjnego z powodu błędu, omyłki lub z jakiegokolwiek innego powodu. 4) Kwit Kasy Skarbowej na złożenie wadjum w wysokości, podanej w ogłoszeniu.

Ofertanci mogą na przetarg ustny delegować w swoim zastępstwie swych upoważnionych pełnomocników.

Bliższe szczegóły co do sprzedawanych osad młyńskich oraz warunków przetargu i sprzedaży, a także zezwolenia na obejrzenie sprzedawanego młynu udziela Urząd Wojewódzki w Nowogródku.

Delegatowi Okręgowej Izby Kontroli, oraz ofertantom służy prawo sprzeciwu w przeciągu trzech dni od daty orzeczenia Komisji Przetargowej.

## WYKAZ
## sprzedawanych osad młyńskich

| L. p. | NAZWA osady młyńskiej | Powiat | Gmina | Nazwa najbliższej stacji kol. i odległość w klm. | Obszar w ha | | | Budynki | | Cena szacunkowa w złotych | Wysokość wadjum | Do jakiego terminu wydzierżawiony | Uwagi |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | użytków rol. | wody | ogółem | Ilość | Stan | | | | |
| 1 | Młyn Bogusze | Baranowicki | Jastrzębska | Baranowicze 15 klm. | 1,5 | 0,5 | 2 | 3 | dobry | 14.000 | 1.400 | 1/II-32 | |
| 2 | „ Derażno-Turejsk | Lidzki | Orlańska | Różanka 12 klm. | 5,5 | 0,5 | 6 | 2 | dobry | 9.590 | 1.000 | 1/VII-28 | |
| 3 | „ Lewasze | „ | Lidzka | Lida 16 klm. | 2 | 1 | 3 | 4 | średni | 13.257 | 1.400 | 15 III-28 | |
| 4 | „ Podzamcze | „ | Różankowska | Różanka 4 klm. | 0,35 | 0,70 | 1 | 3 | dobry | 11.450 | 1.200 | 15 III-28 | |
| 5 | „ Dudki | Wołożyński | Derewieńska | Stołpce 18 klm. | 0,5 | 1 | 1,5 | 1 | średni | 6.133 | 700 | 15/III-26 | |
| 6 | „ Traby | „ | Trabska | Juraciszki 10 klm. | 1 | 3 | 4 | 2 | średni | 10.500 | 1.100 | 1/X-25 | |
| 7 | „ Burdykowszczyzna | Nowogródzki | Poczapowska | Mołczadz 10 klm. | 8 | 5 | 13 | 1 | zły | 8.183 | 900 | nieczynna | |
| 8 | „ Bockiewicze | Słonimski | Zdzięciolska | Nowojelnia 12 klm. | 2 | 4 | 6 | 5 | średni | 8.595 | 900 | 16/VII-28 | |
| 9 | Osada Orlino-Rybaki | „ | „ | Nowojelnia 8 klm. | 4 | 7 | 11 | bez zabudowań | | 4.000 | 400 | nieczynna | |
| 10 | „ Malejkowszczyzna | Lidzki | Lidzka | Lida 3 klm. | 0,5 | 1 | 1,5 | bez zabudowań | | 2.500 | 300 | nieczynne | |
| 11 | „ Kisiele | Nowogródzki | Horodyska | Baranowicze 20 klm. | 0,5 | 1,5 | 2 | bez zabudowań | | 1.625 | 200 | nieczynne | |

*Urząd Wojewódzki.*

## Spieszcie z wpłacaniem składek!

Roczna składka członkowska zgodnie z uchwałą Walnego Zebrania Delegatów Delegatów Zw. Mł. Pol. dn. 14 czerwca 1925 r. wynosi:

Od wiatraków i młynów jednozłożeniowych . . 2 zł. 50 gr.
Od wiatraków o 2-ch i więcej złożeniach . . po 2 zł. 50 gr. od złożenia.
Od młynów o 2-ch i 3 ch złożeniach . . . . . po 5 zł. — „ od złożenia.
Od młynów o 4-ch i 5-ciu złożeniach . . . . . po 8 zł. — „ od złożenia.
Od Młynów o 6-ch i więcej złożeniach . . . . po 10 zł. — od złożenia.

**Za złożenie liczy się pojedyńczy postaw walcowy** (podwójne postawy walcowe oblicza się w stosunku 2-ch złożeń), **jedna para kamieni, perlak i jagielnik.**

Majstrowie, kierownicy młynów, monterzy, technicy, czeladnicy płacą rocznie **2 zł. 50 groszy**

**Wpisowe jednorazowe dla nowych członków wynosi 5 złotych.**

Należności można przesyłać na nasze konto w P. K. O. № 1615.

**Kto nie opłacił jeszcze składki lub nie poczynił dopłat za 1925 r. niech śpieszy z dopełnieniem tego obowiązku.**
Składki członkowskie są poważnie zmniejszone, a więc z uregulowaniem nie należy się odciągać.

Wydawca: Związek Młynarzy Polskich (Stanisław Pytlewski). Redaktor: Marjan Rutkowski.